

ЧУДОМИР

ПРОЛЕТНА РАЗХОДКА

chitanka.info

Както казва стародревният поет от Видин Георги Т. Пешаков в знаменитата си ода до Венелина:

*Угнетен от всяка страна
под едно владичество
с беди, уви различни
в голямо количество...*

Страдах, пъшках, мръщих се, сърдих се и както се допълва великият автор на „Вятър ечи, балкан стене“ христорлюбивият, родолюбивият и валчест сливненец бачо Добри Чинтулов, една утрина ранна взех, че:

*излязох аз из одаята
душевно много наскърбен...*

Измъкнах се, значи, из зимната си бърлога и подмамен от пролетта, се отправих въвн от града на близката висота, наплискана със слънчеви лъчи и набучена отгоре, като тепсия с варено жито на свети Андрей, с желти минзухари вместо свеци. Изправих се на най-високото място, откъдето се вижда нашир и надлъж пробуждащата се от зимния сън прекрасна долина на розите, лицезрях дълго красотите на мирозданието, слушах благословената песен на вечния живот и като направих по системата на мъдрите йоги няколко дълбоки дишания, възкликнах с думите на първата ни поетеса Елена Мутева:

*О, боже, боже!
Великий боже!
Кой тебе може
да те постиже!*

Възкликнах, значи, стихотворно и... спрях... Не можах да си спомня по-натътък как беше песента, засякох и рискувах да се изложа

пред богатата си аудитория, състояща се от седемнадесет врабчета, нацакали по съседната къпина, три кози, които пасяха вързани в храсталаците, неизвестно количество жаби и жабоци, заемащи партера в дола отляво, и два влюбени гълъба, кацнали на срещното дърво. И понеже вследствие индийското ми дълбоко дишане в гърдите ми бе нахлуло доволно количество пролетно опиянение и възторг безмерен, забравило „бедите различни в голямо количество“, бедното ми сърце се разтупка, почна да пулсира бързо и ритмично и богохулната ми дотогава уста зананизва знаменитите пролетни славословия на любвеобилния дядо Петко Славейков:

*Пролет вече дише,
цъфти и мирише.
Всяка трава, цвете,
дет'е и къдет'е...
Птичките запели
любов чуруликат,
мухи забрънчели
любовно си викат.
Котки и котаци
тичат по чардаци,
гледат се, лелечат,
милват се и мечат...*

И пак спрях. Но този път умишлено, за да мога да хвърля поглед на почитаемите си слушатели и да се насладя от ефекта на стихотворението.

В миг врабците се заборичкаха, дигнаха врява, закатериха се един върху друг и перушина захвърча из трънаците. Козите одобрително заврякаха и се задърпаха с намерение да скъсат въжетата, които им пречеха да изразят по-пълно пролетния си възторг, жабите се разврякаха неистово, сякаш бяха получили изборни права, а двата гълъба продължаваха все така да се милват и целуват сладко на клона.

Любете се, два гълъба бели! Целувайте се, милвайте се! Не ви се сърдя, че не чухте моите пролетни възторзи. Влюбените не грешат:

влюбените зло не мислят! На същото мнение по въпроса е и дядо Славейков, който на друго място казва вдъхновено:

*Любовта примерна
била нам' каква си,
беда е неверна...
Криви са доноси!
Тя не е изкуство,
но е силно чувство,
влечение сърдечно,
природно и вечно,
не салт у челяка,
но и в друга сяка
животна душица...
Дори и мушица,
бръмчи, врънчи, тича,
иска да обича.
И жабата кряка,
другаря си чака...*

— Любете се, прочее, два гълъба бели! Целувайте се! — извиках пак отново, колкото си имам сила, и свърших. По челото ми бе изросила пот, а от главата ми излизаше фанара. Съблякох палтото си и се отправих за близката горичка. Когато минах под дървото с влюбените гълъби, те сякаш искаха да ме уверят, че любовта е сляпа, и пак не ме погледнаха. Не виждаха ни мене, ни цъфналите минзухари, ни слънцето, ни кипналите от влага ниви, ни птичките, ни разлистените храсти, ни земята, ни небето, а се целуваха, целуваха...

Извих за последен път ревнив поглед към влюбената двойка, откъртих една дълбока въздишка от дълбочините на душата си, наложих шапка и поех обратно за града, мълвейки тихо жалостните слова на именития сърцевед и ревнител на нашата словесност Иванчо Богоров:

— Къде си ти, любов, защо ме ти остави?...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.